

КАЗ БУКИ РЕДНИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 4, БРОЙ 18, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СОУ "Иван Вазов" гр. Плевен

февруари 2014

„Образование е това, което остава, когато забравим всичко, което сме научили в училище“ – Алберт Айнщайн

Цена 1 лев

Памет за Ботев и Левски

166 години от рождението на един от най-великите световни поети Христо Ботев и 141 години от гибелта на Апостола на свободата Васил Левски

Защо "свестните у нас считат за луди" години след Ботев?

На 6 януари България се сдобива с един от най-великите си синове – с гениален и всепризнат поетически талант, учебник по журналистика и етика, пример за себеотдаване и грижа за утре. На този ден сме длъжни да мислим и говорим за Ботев. Ние решихме да го направим, като го прочетем отново. И неволно се запитахме „защо свестните у нас считат за луди“, а „глупакът вредом всеки почита“ много години след Ботев. Прочетете и потърсете своите отговори. Ако решите, може да ги споделите с нас.

Къде в Плевен може да сведете глава и да положите цвете на този ден?

На 19 февруари всеки трябва да положи цвете в памет на най-чистия българин. Убедени в това, ние се запитахме къде в Плевен може да го направим. Проведохме свое журналистическо проучване и ви предлагаме да видите паметниците на Апостола в нашия град. Дори и да сте подминали датата, никога не е късно да се поправите и да оставите цвете за българина, посветил своята младост, своята сила, живот и своята смърт на идеала за свободна България!

стр. 4

✓ Предстоящо

Станете част от третото издание на Годишните награди за 2014-а на СОУ "Иван Вазов"! Как и къде да номинирате своите фаворити и какви са сроковете за това – прочетете на стр. 8.

✓ Актуално

Българското образование – pro & kontra

Ако някога сте се питали защо ходите на училище и как да го превърнете в по-привлекателно място за себе си и за другите, не пропускайте написаното на стр. 6. Ако пък никога не сте си задавали тези въпроси, прочетете тревожните статистики за българските ученици, каквито сме и ние, и се запитайте защо сме най-слаби в Европа? Нашите отговори – отново на стр. 6

✓ Любопитно

Топ 10 на най-актуалните новини, журналистически материали, снимки и видео-филми в училищния сайт. Ще видите рейтинга и авторите на най-търсеното. Пътят е следният – страница 12-а, а след това – sou-ivanvazov.eu! Ние сме ви посочили пътя как да намерите точно това, което ви интересува.

Зима е!

Ретроспективно
Как "Вазов" посрещна Коледа

Христо Минев 6а

Ива пребори 700 госпожици

в конкурса за сценична партньорка на г-н Андреев

За нас не останана и сянка на съмнение, че четвъртокласничката Ива Цветанова бе най-добрият кандидат в популярния телевизионен формат, защото надпя 700 госпожици и успя да се класира за финала на съвсем професионалната надпревара. Чаровна, усмихната, със заразяващо сценично присъствие и безупречни изпълнения на познати хитове, тя ни приковаваше пред телевизионния екран и предизвикваше нашето уважение и гордост. Малката Ива се записа в групата на четирите най-добре пеещи момичета в страната и независимо че журито реши да не отиде на финала, за нас тя е победителката. Поздравяваме я за успеха, за таланта, за всичко, което ни показа! Сигурни сме, че големите ѝ успехи на сцената предстоят и от сърце ѝ ги пожелаваме!

Кой съм аз?

Продължава разговорът за паралелните светове, които сами си изграждаме и обитаваме - стр. 9
Моят Фейсбук профил - стр. 9

Етикети и опаковки
за всички индустрии

ЛАБЕЛ

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

Етикети и опаковки
за всички индустрии

ЛАБЕЛ

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

КОЛЕДНО ЕХО

Как "Вазов" празнува

Деца зарадваха деца

Благотворителните инициативи в нашето училище са вече традиция. Тази година се обединиха добрите намерения на малчуганите от 1д клас и по-големите ученици. Десетокласни-

ците Симона Клашнева, Ивана Митова, Пламена Петкова от 10л, Глория Писина, Гургана Божкова, Габриела Георгиева и Лилия Илиева от 10з, заедно с преподавателката си по етика и

право Йоанна Стойчева събраха 548 лева, с които събдана мечтата на децата от Центъра за деца от семеен тип – да имат телевизор. Първолаците

собственоръчно направиха поздравителни картички. А малки и големи събраха и подариха дрехи и обувки.

Организаторите устройаха и малък празник за децата на 20 декември. В него благотворително се включи и екипът на детска сладкарница „ДисниМания“, които осигуриха лакомства и аниматори, които забавляваха децата. Всички заедно сложиха началото на дългите празнични дни. Благодарим на всички, откликнали на инициативата!

В@з Буки Веди

Михаела Александрова - 7е

Живописни сюжети

грейнаха в традиционната Коледна изложба

ложба, където да покажат своя талант и умения. Истинска празнична приказка може да прочетете в творбите на малките художници. Те изложиха творбите си на втория етаж и във

В навечерието на най-светлите празници - Коледа и Нова година, в нашето училище отново усетихме празничния дух чрез картините, нарисувани от наши талантлив съученици от пети, шести, седми и осми клас. Както всяка година - те, заедно със своите учителки, организираха из-

ложбата на първия, където подредиха коледни картички и глинени плочки – релефи с коледни мотиви, изработени от пети и шести клас. Благодарим на всички ученици, които ни донесоха настроение и празнични усмивки!

Деница Димитрова 9л

Накратко

❖ Учениците от 2б отпразнуваха Коледа със специална викторина. След като провериха знанията си, естествено се раздадоха много награди и продължиха с почерпка. Най-важни бяха пожеланията за здраве и късмет, които си отправиха един на друг.

❖ Сигурно сте видели във файето на първия етаж усмихнатите малчугани, които ни предлагаха изработени от тях стоки. Това са учениците от 3б клас. Имаше ръчно изработени сладки, изящни украси за елха – и всичко в подходящ търговски вид. Този импровизиран Коледен базар бе с благотворителна цел – да съберат пари за подаръци на онкоболните деца в клиниките в София и Пловдив. Инициативата децата провеждат за четвърти път. Гордеем се с тях!

Шестокласниците Сияна Максимова и Христо Минев украсяват стените на детския сектор на Клиниката по физикална и рехабилитационна медицина към УМБАЛ „Д-р Георги Странски“ – Плевен. Децата рисуваха за деца, заедно с художници и родители, за да донесат коледно настроение и дух. Така направиха и своята Коледа по-щастлива.

Да съживим архивите

Ако имате снимки от миналото на СОУ „Иван Вазов“, изпратете ни ги заедно с кратка информация какво виждаме на тях. Очакваме както вести от тържествени моменти, така и весели и закачливи кадри, които също са част от живота ни във „Вазов“. Нека с общи усилия съживим архивите и напишем собствената си история. Може да изпращате на адрес: el_vestnik@abv.bg.

Така ни посрещаше училището ни в последните учебни дни на 2013 година! С елха и надуваем снежен човек, подарък от оперния певец Любомир Дяковски. Благодарим!

Калина Иванова-7В клас

РЕПОРТЕР

Добрата новина

Третокласничките Силвана Цветкова, Карина Дикенсалиева от 3д клас и Лорет Любомирова от 3а клас намерили оставена дамска чанта до оградата на нашето училище. Занесли я при охраната на училището и я отворили заедно. В чантата имало пари, лични документи и телефони. По личната карта на собственичката я потърсили, за да ѝ съобщят, че са намерили вещите ѝ. Дамата изрази своята благодарност към тях. Благодарност и от нас! Гордеем се с постъпката на Силвана, Карина и Лорет – пример за всички ни!

В@з Буки Веди

НАКРАТКО

Видяно и чуто

Симеон Янев от 6в клас завоюва бронзов медал в дисциплината 50м, свободен стил, на плувния турнир GD sport "Суп" през ноември 2013 год. в Благоевград. Шестокласникът пребори 300 деца от 12 различни клуба и стана гордост не само за "Вазов", но и за целия град, защото се оказа единственият участник от Плевен. В дисциплината 100м, съчетано плуване той финишира пети. Желаяме му само първи места отук нататък!

Сосем отбора от седем училища трябваше да се борят футболистите от нашето училище в 14-ото издание на детския футболен турнир на малки вратички за ученици от 3 и 4 клас. Наградата за най-добър футболист е за Юлиан Николов от 4б клас. Турнирът се проведе по повод 136-годишнината от Освобождението на Плевен през декември. Следващата година – да са най-добрите!

Браво на Полина Макавеева от 9м клас, която се класира на второ място в наградите „Спортист на годината 2013“ за нашия регион. Събитието се проведе в Актовата зала на Община Плевен, където се събра цветът на спорта от общината – много бивши и настоящи спортисти, треньори.

Първо място спечели Виктор Вангелов от 4б в състезанието по плуване в закрития басейн на Аква център „Финес“. Той преплува 30 метра за 18,76 секунди в най-бързия стил – кроул. Мила Аврамова, също ученичка от 4б клас, беше наградена с Купа и медал за първо място по хандбал по време на официалното награждаване към клуб „Т&С Шугар“. Пожелаваме им още успехи!

Екатерина Ядкова от 7в спечели трето място в конкурс за рисунка по повод 120-годишния юбилей на СОУ „Св. Климент Охридски“ - Ловеч. Нашата ученичка работи по темата под ръководството на преподавателката си по изобразително изкуство Росица Симова. Пожелаваме ѝ още успехи!

Отбелязахме второ място в Общинските ученически игри с отбора си по бадминтон. Анна Симеонова от 9б, Цвета Симеонова и Лилия Илиева от 10з и Александра Маринова от 8б играха безупречно. Ръководител на отбора ни е Гергана Радковска, преподавател по физкултура. Очакват ни много спортни новини, които ще ви представим в следващия брой. Да се надяваме – и вести за много победи.

Мерилин Писина 8з

Пореден успех за Александра

Александра Стоянова от 12з клас се класира за Националната олимпиада по български език и литература. Две деца ще представят Плевенска област през април в София на националния кръг. Поздравяваме и нейната

преподавателка по български език и литература Галина Генкова.

Ние съвсем не сме изненадани, защото познаваме Александра, познаваме нейния талант и усет към словото. Неотдавна ви информирахме, че тя спечели и конкурс за есе и за награда ѝ предстои да посети Брюксел. Радваме се, че бе част от нашия екип и на страниците на вестника споделяше свои мисли.

Късмет, Александра!

В@з Буки Веди

Мирослав Михайлов и третокласници размениха роли

Заместник-областният управител за един учебен час стана третокласник, а малчуганите – отговорни за своя град

Малки, но вече могат да ръзсъждават като големи! Това забелязах, когато отидох при малките предприемачи от 3б клас. Третокласниците поканиха мен и още 2 журналистки и най-новото попълнение на класа – г-н Михайлов – заместник-областен управител, който истински се забавляваше с тях и им помагаше в игрите и задачите.

дача беше да изберат писар и той или тя да напишат какво според целия екип означава думата град. Отговорите бяха много зрели, което много ме изненада, защото не съм свикнала толкова малки деца да могат да се изразяват като възрастни. Следващата задача беше да помислят и отговорят на въпроса, какво е зона, а след това аз, г-н Михайлов и четирима уче-

граждани. Жалко, че когато аз бях ученик, не сме имали представа какви са тези занимания.

- Г-жо Ницова, бихте ли ми разказали повече за инициативата, която поемате преди всеки празник?

- Ние подготвяме предмети в часовете по домашен бит и техника, които после продаваме във фоа-

Още от първи клас малчуганите работят по програмата „Джунйър Ачийвмънт“. Когато влязох в класната стая, напрежението витаеше във въздуха. Часът по предприемачество започна, след като г-н Михайлов влезе в класната стая и се настани на последния чин, тъй като е прекалено висок да седи отпред. Госпожа Евелина Ницова, класна ръководителка на малчуганите, раздаде табелки на всяко дете, за да може по-лесно гостът да се ориентира, след това госпожата даде на всеки ученик, включително и на най-новото попълнение, материалите за часа. Третокласниците решиха въпросник, за да си докажат колко не знаят в началото, но когато приключат, ще решат въпросника отново и сами ще си сравнят отговорите. Учениците се разделиха на 4 отбора и първата им за-

дача беше да изберат писар и той или тя да напишат какво според целия екип означава думата град. Отговорите бяха много зрели, което много ме изненада, защото не съм свикнала толкова малки деца да могат да се изразяват като възрастни. Следващата задача беше да помислят и отговорят на въпроса, какво е зона, а след това аз, г-н Михайлов и четирима уче-

граждани. Жалко, че когато аз бях ученик, не сме имали представа какви са тези занимания.

- Г-жо Ницова, бихте ли ми разказали повече за инициативата, която поемате преди всеки празник?

- Ние подготвяме предмети в часовете по домашен бит и техника, които после продаваме във фоа-

дача беше да изберат писар и той или тя да напишат какво според целия екип означава думата град. Отговорите бяха много зрели, което много ме изненада, защото не съм свикнала толкова малки деца да могат да се изразяват като възрастни. Следващата задача беше да помислят и отговорят на въпроса, какво е зона, а след това аз, г-н Михайлов и четирима уче-

граждани. Жалко, че когато аз бях ученик, не сме имали представа какви са тези занимания.

граждани. Жалко, че когато аз бях ученик, не сме имали представа какви са тези занимания.

- А как се включихте в тази програма?

- Тези занятия са за Седмицата на предприемачеството и ние участвахме по проект „Предприемачество“. Материалите ни се дават от Junior Achievement и струват 140 лева. Според мен ако този проект се развие и популяризира, и децата в малките градове и в селата също ще имат възможността да се занимават с предприемачеството и да развиват начина си на изразяване.

Габриела Гагова 8б

МАЛКИ РЕГУЛИРОВЧИЦИ

Учениците от бившия 4д клас бяха отличени със специалната награда за атрактивна кампания по проект "Малки регулировчици" в рамките на Третите годишни награди за пътна безопасност. През изминалата учебна година те наблюдаваха и коментираха неправилното спиране на автомобили върху пешеходната пътека пред входа на училището ни. Опитваха се да привлекат вниманието на възрастните нарушители на Правилника за движение по пътищата. Наградата получи тяхната класна ръководителка Милена Вълова през декем-

ври по време на специална церемония в хотел „Шератон“ в столицата. Пожелаваме на обучените малки пешеходци да станат точно

толкова добри водачи на моторни превозни средства.

В@з Буки Веди

ПАМЕТ

Журналистическо
проучване

Знаете ли какъв ден е 19 февруари?

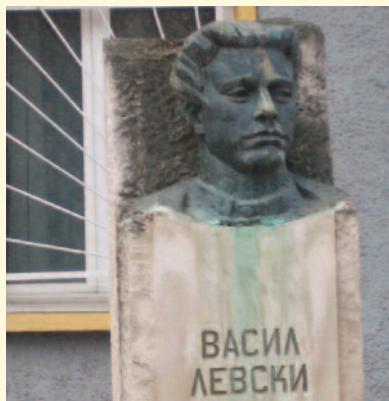
Къде в Плевен на този ден може да положите цвете?

Много се надяваме, че за повечето от вас е ясно, че на тази дата през 1873г. е изпълнена смъртната присъда на Апостола. За повечето от нас вероятно споменаването на този ден извиква спомена за дълбоко изстраданата елегия на големия ни поет Христо Ботев „Обесването на Васил Левски“, в която той изплаква както своята безмерна скръб от загубата на най-великия син на България, така и болката от предателството на собствения си народ. Днес мястото на обесването на Левски се намира в центъра на София, където е издигнат негов паметник. Любопитни да разберем кои са местата в нашия град, на които в този ден може да положим цвете, поехме на дълга обиколка и проведохме малко журналистическо разследване. Започнало като краеведско проучване, то се превърна в барометър на нашето родолюбие и памет.

Оказа се, че в нашия град паметници на Апостола има пред зала „Катя Попова“, в ОУ „Васил Левски“ и малка скулптура с неговия съратник Данаил Попов в Историческия музей.

Паметник на Апостола пред зала „Катя Попова“

Паметникът в училище „Васил Левски“

Скулптура на Левски и Данаил Попов в Историческия музей

Докато се разхождахме с тази цел из града и мислехме за Левски, се изкушихме да предизвикаме случайни минувачи и да им зададем няколко въпроса.

С какво свързвате датата 19 февруари?

- На тази дата чествуваме обесването на Васил Левски./Как се чества смъртта на героя, когато трябва да се тгува, ни е трудно да разберем./
- Обесването на Васил Левски.
- Не, не знам каква е тази дата...
- Не знам какъв празник е тогава, ...ъм... не се сещам.
- Може би някаква годишнина..., не знам.

Знаете ли кой е Васил Левски и какво е направил за родната ни?

- Бил е революционер.
- Основал е над 200 тайни комитети./ В Плевен Левски основава първия революционен комитет през 1869г. На снимката ви показваме и оръжията, пред които се е заклел./
- Знаем, че е бил апостол.

Ако той беше сред нас в днешно време, какво би било по – различно?

- Ако той беше сред нас, животът щеше да е по-добър, защото Левски следва идеала за чиста и свята република.
- Може би ако Левски бе жив, промяната щеше да се отличи в младежкото поколение. Щяха да започнат да учат историята на България повече, щяха да са по-морални и по-ученолюбиви.
- Де да беше сред нас, но за жалост не е.
- Хората нямат морал, липсва им мисъл, за да оценят подвизите на Левски.

- Ако живееше сред нас, България щеше да има силен лидер.
- Оо, излязла съм на разходка, а не да отговарям на глупости!!!

Нашите впечатления от всички отговори /включително и тези, които не публикувахме/ и от поведението на анкетираниите

Повечето хора знаят името на Васил Левски като емблема, но не само децата, а и възрастните хора не са запознати с личността му и делата, които е извършил. Изуми ни това, че има и един процент хора, които не се интересуват от историята му и се отнесоха доста пренебрежително към въпросите ни. Трябва да сме горди, че сме българи, и трябва да знаем делата на Васил Левски. За да стане това, нека на първо време се отнесем сериозно към уроците по история, за да не изпадаме в комични ситуации. За да повярваме, че времето е в нас и ние сме във времето.

Уроците на Левски

Ако спечеля, печеля за цял народ - ако загубя, губя само мене си.

Книгата и оръжията, пред които Дякона е дал клетва

Времето е в нас и ние сме във времето.

Дързост и постоянство!

Колко са паметниците на Левски по света?

Над 100 паметни знака в България и по света са преброени през 2010 година по време на нарочната инициатива „Да преброим паметниците на Левски“. Десетки паметници в Азия, Европа, Северна и Южна Америка почитат паметта на Васил Левски. Според официалната статистика извън България бюстове, барелефи и паметни плочи с лика на Апостола има в Аржентина, Белгия, Канада, Гърция, Кипър, САЩ, Франция, Япония, Куба, Украйна, Румъния, Молдова и Македония. Васил Левски беше обявен и за „Най-великият българин“ в организираното от БНТ проучване през 2007 г.

Най-високият паметник на Левски - 14 метра, а на самата фигура - 9 метра, е в Ловеч.

Най-малкият е скулптура на Левски в цял ръст в училището във Вълчедръм - висока е около 1 метър.

Най-старият е първият паметник на Левски на мястото на неговото обесване - в центъра на София.

Най-новият - тече организация за изграждане и поставяне на барелеф на Левски в Консулството на България в Брюксел.

Градовете с най-много преброени паметници

са София - 7, Варна - 4, Враца - 3, а в чужбина най-много паметници има в Молдова - 3, в Сърбия и Украйна - по два. В това проучване обаче изненадващо не е споменат Плевен, установяваме ние. Град Враца е посочен на трето място в страната с 3 паметника на Апостола, въпреки че ние преброихме в Плевен и ви показахме на снимките също 3 паметника. Тъй като в проучването се е разчитало на родолюбиви българи, които да снимат и да изпращат информация, явно от Плевен не са се намесили такива. Вече е късно ние да направим необходимото в това проучване, но да си спомним за Левски - никога не е. И да положим цвете - с мисъл за вчера и утре.

Симона Кирова 8кл.

Антония Богданова 8кл.

ПАТРИОТИЧНО

На 6 януари се навършиха 166 години от рождението на един от най-великите световни поети Христо Ботев

Как отбелязваме годишнината на великия българин - учител по патриотизъм, учебник по журналистика и етика, пример за себеотдаване и грижа за утре. Или по-скоро как не отбелязваме и как не забелязваме такива дати, защото не ги смятаме за значими!? Такива объркани мисли ни занимават, когато кратка справка може да покаже на всекиго, че паметници на Ботев има в Аржентина, в Одеса, в Китай!!! И къде ли още не. В парка Чаоян, на Алеята на великите личности, в близост до музея “Дзинтай”, където са разположени 12 скулптури на най-великите личности от цял свят, се намира и монументът на поета. На китайски език пред него се рецитира „Хаджи Димитър“ в

Деня на Ботев. А в нашата столица все още няма истински паметник на Христо Ботев, а само един скромен незабележим бюст. Някои ще кажат, че не са ни нужни паметници, за да помним. Но ние не помним! Паметниците са повече за живите, отколкото за загиналите – за да събуждат!

Решихме да отбележим рождения ден на Христо Ботев по своему – с мисли, породени от поезията му. А в следващия брой ще ви разкажем къде в Плевен може да почетете поета – ако сте пропуснали 6 януари, може да се поправите на 2 юни. Ние ще ви посочим мястото, където да положите цвете.

Да включим телевизора...

Защо „свестните у нас считат за луди“ и след Ботев

Нещо наистина не е наред с нас. С цялото ни общество. Вещност изобщо за какво общество говорим, където Николета Лозанова си има ТВ шоу, някаква Пенка се гласи за Мис България, а VIP обществото ни се състои от тризначките, Митьо Пишова, Пацо и кой ли не още неграмотен и елементарен. Излезли от нищото, поизлъскани, те вече са медийни звезди. Смело се изявяват, пънкят и мрънкат в интервюта, че дори и в собствени шоута, гордеят се с „кЪрибски тела“, с фалшива визия, която продължава да е все така евтина и смешна, със замах убиват всички норми на българския език и дори общоприетите човешки норми на поведение. Хайлайфът ни се представлява от хора без свидетелство за завършен осми клас, бездарни, със слаб умствен капацитет, които трудно биха вързали две смислени изречения дори. И както казах, те са ГОРДИ от това, което са. Хора, които по никакъв начин не са специални, нямат какво да покажат, безлични и все още прости и евтини, по всякакъв възможен начин ни се налагат от медиите, натрапват се дори. Пропагандират се от вестниците, няма смисъл да казвам жълти, защото повечето са такива, от телевизионни формати като BIG и VIP BROTHER и много други предавания, блестят под прожекторите на общественото внимание.

И на хората това им харесва

Да, българинът се забавлява да гледа чуждия упадък, да гледа как Златка не знае столиците, как фалшивите ни звезди се излагат и унижават пред погледите на всички с бедна обща култура и още по-беден речник, харесва му да следи интригите в попфолка, развлича се от бози като „Съдебен спор“ и „Съдби на кръстопът“, абе, сеир да има. И медиите, и шоубизнесът осигуряват с охота всичко това. Самата Мис Пенка в интервю на Карбовски нарича себе си „Медиен кон“. Не икона, а кон. Пообъркала се леко.

Вероятно не е разбрала какво са й обяснили продуцентите... Дали те са жертви на обществото или ние сме техни жертви?!

Но най-лошото е, че точно с тези „герои“ израстват българските деца.

И какво можем да очакваме от младите хора, чийто пример в живота е някой от гореописаните видни обществени личности? Едно поколение на златотърсачки, манекенки, певици и позори, мислещи, че е много “готино” да пият, да се друсат и да се кълчат по дискотеките. И те дори не го правят, за да се забавляват, а за да се правят на интересни и да търсят внимание. Едно общество с преобърнати морални и общочовешки ценности, където „свестните считат за луди“, където на почит са глупостта и простотията. А къде останала истинските герои?! Българи ли сме ние, като знаем всички текстове на чалга песни, но пък нито едно стихотворение на Ботев? Като българите в чужбина събират пари, за да правят паметници на Левски в Аржентина, Кипър, Китай и къде ли още не, а ние тук рушим нашите? Като младите хора не са и чували за националните ни герои, а дори и да знаят за тях, гледат да не го показват, че да не ги помислят за „смотани“? Кога и как се получи така, че пример за поведение вече не са хората, дали живота си за свободата ни, а лъскавите, бляскави образи от телевизора? Това е средата, в която живеем, средата, в която израстват днешните деца. „Когато имаме един пример, достоен за подражание, ние не попиваме от него. Но появи ли се един телевизионен образ на простака, ние веднага започваме да отстояваме неговия модел на поведение“ казва Карбовски. Тъжно е колко е прав. Защото в нашата държава, наред с всичко друго, което се случва грешно, на особена почит са неграмотността и простотията. Пък ще видим докъде ще доведе това...

Весела Маринишева 11л

Бивши ученици разказват

Ивайла Пламенова: Наученото във „Вазов“ ме направи конкурентоспособна и много нива над учениците от цял свят

В брой 16 ви разказах за срещата на 12и клас с Ивайла Пламенова. Тогава ви обещах интервю с нея и сега изпълнявам обещанието си. Нека ви припомня, че тя завършила нашето училище през 2005г. в класа на г-жа Ани Петрова. След това учи в Американския колеж в Лондон със специалност „Международни отношения“; типичният „гражданин на света“. В момента работи в посолството на Катар в Лондон.

Как се чувствате в училище след почти 8-9 години?

Много развълнувана... От една страна, все едно съм се върнала след недълго отсъствие от училище, а от друга се чувствам сякаш са минали десетилетия - давам си сметка колко много неща са ми се случили, откакто за последно ходех по тези коридори и имах типичните за едно момиче от гимназията вълнения - изпити, приятелства, първа любов...

С какво точно се занимавате в момента?

В момента работя като директор на офиса на посланика на Катар в Лондон.

Как решихте да напуснете България? Имало ли е моменти, в които сте съжалявали?

От малка обожавах английския език. От първи-втори клас започнах да чета субтитрите на английски и американски филми. Бях напълно обладана от тяхната култура (сега си давам сметка, че това е била типичната пропаганда

на американската култура, но при мен явно също е проработила). Записах се в школа по английски език доста по-късно - в девети клас. До ден-дневен съм благодарна за дисциплината, на която ме научиха там. Когато дойде време да завърша дванадесети клас, много съученици и учители ме питаха: „Няма ли да кандидатстваш и в България освен в чужбина? Просто за всеки случай, ако не те приемат...“. Без да се замисля, отговорих: „Не, няма смисъл. Все някъде ще ме приемат“. Мечтата ми беше да уча в Америка. Впоследствие ми предложиха стипендия в Richmond University in

Директорът на отдела по хуманитарни науки й връчва награда за „Най-добър студент по международни отношения на випуск 2008“

Ивайла на визита в Европейската комисия

London. Обсъдих го с родителите си и решихме, че Лондон е по-близо и образованието там е на по-високо ниво от Америка. А дали съм съжалявала някога? Вече осем години съм във Великобритания и се замислям какво ли би било да имам шансовете, които имам тук, но в моята държава? Но все още това не ми изглежда вероятно.

Какво мислите за образователната система в България?

По мое време образованието в гимназиите беше на топ ниво, а в университетите имаше корупция и никакво качество - всеки можеше да си купи дипломата. Образованието беше толкова комерсиализирано, че като млад човек с мечти за реализация това ме отвращаваше. Сега нещата не са се променили много.

Кога беше по-лесно - в училище или след това?

Разбира се, че в училище беше по-лесно, въпреки че тогава ти се

струва, че преминаваш през най-трудния период в живота си. Но преместването в чужд град и държава, фактът, че трябва да слушаш лекции изцяло на английски език, а и да си правя записки, от които после да уча за изпити - и всичко това на една висока финансова цена... Отговорността към родителите ми беше огромна и това беше едно порастване за мен.

Мислите ли, че човек може да получи добра реализация в България?

Естествено. Някои от моите съученици се реализираха в България и аз им се възхищавам, че имаха тази сила и целеустременост. Но по мои наблюдения това става най-лесно, когато родителите ти имат стабилен бизнес или са от „политически династии“.

Кое от наученото в училище Ви се струва излишно?

Нищо не ми се струва излишно, защото цялостното изживяване и нещата, научени в училище, ме правеха, както и другите ми колеги българи в университета, конкурентоспособни и много нива над учениците от цял свят. Например химията, математиката, географията и биологията, които ние бяхме учили до 12-и клас, американците я учеха една или две години в университета. Доволна съм от подготовката ми в СОУ „Иван Вазов“!

Какво значи „добър учител“?

Добър учител означава специалист в сферата, в която преподава, добър педагог, добър човек с търпение и подход към различните ученици.

Кой беше любимият Ви предмет?

Любимият ми предмет беше английският език. Харесвам също география, история и информационни технологии. Мразех математиката, но г-жа Митова беше

На 13-и форум в Доха (годишна конференция по политически и икономически въпроси)

добър учител и ни стимулираше със състезания и задачи за време. Още си спомням някои от тях.

Разкажете забавна случка от училище.

Дванадесети „и“ клас беше на върха (мое мнение) - бяхме много задружни и непрекъснато ставаше нещо смешно. Не се сещам за нищо конкретно, но имаше три момчета, които се грижеха за доброто настроение в нашия клас.

Пожелайте нещо на учениците и учителите.

Скъпи ученици, наслаждавайте се на последните си безгрижни години в гимназията, защото светът е много жестоко място и ще ви липсва това безгрижие, когато пораснете! Вслушвайте се в учителите си - те са там за вас. Всяко нещо с времето си. Както казват хората - сега ви е времето да се подготвите за живота след училище.

Скъпи учители, наши втори родители и наставници, бъдете търпеливи към новите поколения така, както сте били към нас! Давайте всичко от себе си, за да предадете всички ценни знания дори на тези, които все още не осъзнават колко ценни ще са те в живота.

Моника Маринова 11л

МЕЖДУНАРОДЕН ПРОЕКТ „КОМЕНСКИ“

„Повече дървета? Да, моля!“

„More trees? Yes, please! 2012-2014 год.

Полша, Португалия, Естония, Чехия, Румъния, Хърватска, Турция, Испания, България

Гостувахме в страната на Сервантес

С какви впечатления се завърнаха наши преподаватели от Испания

През януари четирима учители от училището ни участваха в шесттата визита по проекта на програмата „Коменски“ - „Повече дървета? Да, моля!“ - „More trees? Yes, please!“ - Заедно със свои колеги те посетиха Испания. Подробности от гостуването може да прочетете в сайта на СОУ „Иван Вазов“ на адрес: soi-ivanvazov.eu. Ние обаче ги попитахме какво ги впечатли най-много и на какво по-добро може да се научим от нашите нови приятели.

Десислава Григорова

Престоят ни беше кратък, но пълен с впечатления :) Мадрид е красив и много зелен град, с добре обгriжвани паркове и паметници на културата - Прадо и Кралският дворец. Толедо е сам по себе си паметник на културата. Училището в село Ломинчар е малко, но много добре ор-

ганизирано. Класните стаи са 'разчупени', тоест програмата позволява повече игри и занимания по интереси, интерактивни занимания. Има специален ъгъл, посветен на България. снимки 1 и 2. Домакините останаха много впечатлени от нашите подаръци - част от национална носия и Валентинка :) **Вили Заркова**

Ломинчар е малко градче. Къщите му са кокетни и добре уредени. Впечатлена съм от чистотата, красотата, спокойната атмосфера и добрата инфраструктура. Училището е разположено в 4 сгради. В него учат деца от 3 години и не само

Познахте ли кой вестник четат в Испания

испанчета, но деца и от други националности. Във всяка класна стая имаше кът, обособен за мини библиотека. В училището не се чуваха виковете от страна на ученици или учители. Цареше спокойствие и усмивки озаряваха лицата на деца и преподаватели. Насладих се на безброй красиви

гледки - фонтани, множество статуи, екзотични дървета в парковете. Имаш чувството, че всичко е симетрично направено и отвсякъде лъха позитивност и спокойствие.

Олег Маринов

Направи ми голямо впечатление чистотата, подредеността и инфраструктурата в Толедо, Ломинчар и Мадрид. Посрещането беше радушно. Усетихме атмосферата на Толедо - средновековна в стария град и напомняща много на нашето Велико Търново по разположение. Толедо е спокоен град - приятен за живеене, а Мадрид е милионен - можеш да видиш хора от всякакви народности. Красив град с величествени сгради, дълги и широки булеварди, паркове, магазини, дворци на крале и аристократи, катедрали.

Сашка Данговска

Ако трябва да опиша с една дума обстановката в гр. Ломинчар и училището, тя е „спокойствие“. Пър-

Ние им подарихме нещо българско и нещо интернационално

вото, което ми направи впечатление, влизайки в училището, е, че състои от 2-3 сгради. Те са малки и разположени така, че във всеки коридор има само по 2-3 класни стаи. Никъде не се чуваше шум. Испанските колеги са щастливи, защото са уважавани от цялата обществено-ност. Посетихме и едни от най-значимите музеи, изложби и паркове и се докоснахме максимално до културата и изкуството на Испания.

ПРИСТРАСТИЯ

Защо ходим на училище?

Всеизвестно е за всеки от нас, че образованието до шестнадесетгодишна възраст е задължително. Всяко дете, впоследствие юноша, минава през определените от системата етапи на начално образование, основно, средно и висше образование, като разбира се, е ясно, че средното и висшето са по желание и избор.

Напоследък, като отзвук на всичко около нас, се забелязва тенденцията между подрастващите да negliжират учебните си задължения или пък да смятат, че няма смисъл да учат, когато навършат шестнадесет години. Аз съм ученичка като вас и познавам много такива хора. Тук съм, за да поспоря с тях и да ги убедя в обратното.

Ще започна с типичния ученически въпрос:

Защо трябва да учим това/този предмет?

Трябва, защото всяко допълнително познание е врата към нова възможност. Трябва, защото излишно знание няма. Училището дава право всеки ученик да намери сферата, в която е най-добър и иска да се развива, затова са налице куп предмети, от които всеки може да избере според възможностите и предпочитанията си.

Следващ по честота въпрос е:

Къде ще ми трябва това?

Разбира се, че не знаем какво ще ни предостави живота в бъдеще и няма как да знаем кое точно ще ни потрябва, затова колкото повече познания имаме, толкова по-добре за нас самите. Не трябва да забравяме, че все пак не сме на индивидуално обучение и това, което може би няма да потрябва на нас, може да послужи на друг.

Защо изобщо трябва да ходим на училище /или пък не може ли само да ходим, без да учим/?

Помислете какви бихме били без училището. Вероятно като първобитните хора. Училището ни учи на много и колкото и досадно да е за нас стоенето по седем часа на

един стол, смятам, че всеки тайно в себе си не си се представя по друг начин. Смисълът в стоенето, редовното ходене и редовното учене е в това, да се развиваме, да се изграждаме, да трупаме знания и възможности.

Напълно разбирам и усещам, че програмата ни е тежка и понякога е много трудно, но аз пък ще ви задам друг въпрос: **„Какво искам аз за себе си?“**. Сами си отговорете. И решете какво да правите – да учите или не, да продължите или да прекратите своето образование.

Аз залагам на сигурността.

Лиана Христова 11а

Българските ученици са най-слаби в Европа

Всяко седмо дете в България не завършва гимназия. 3 от 7 деца на 15 години имат трудност да прочетат и разберат прост текст. 2 от 7 младежи у нас нито са в процеса на обучение, нито работят. Това са данни, изнесени на конференция за образованието, организирана от фондацията “Заедно в час”.

Най-слаби резултати по четене и математика в целия Европейски съюз са показали българските ученици. Това показват сравнителни данни на Европейската комисия, цитирани от КРОСС. Според тези резултати България отделя най-малко пари за образование сред страните в Европейския съюз, като в последните години е намалила още повече размера им. Учениците у нас са на последно място по математика и четене - тези, които се провалят на специализираните тестове, са съответно 47 и 41 на сто, или над два пъти повече от средното за 28-те страни членки. Страната ни е и под средното за Европейския съюз ниво на владее на чужди езици и е предпоследна по дял на хората с добри компютърни умения.

По материали от Интернет

От форума „Защо избрах училище „Иван Вазов““

И. П. Повечето си задават този въпрос чак когато видят тази тема. И отговорите естествено са еднозначни и банални. Истинският отговор идва, когато се налага да си тръгнеш от това училище. Тогава разбираш защо си бил тук, защо е трябвало да си в него и най-важното - колко ценно е, че си бил ученик на СОУ “Иван Вазов”.

Моят отговор - защото образованието е важно!

Как да превърнем училището в привлекателно място?

При споменаването на думата “училище” повечето от нас реагират по един и същ начин: “О, ужас!”, “Не ми говори!”, “Не искам да ходя!” и куп подобни възклицания. Свързваме го с нещо мъчително и непривлекателно. Така е вероятно защото веднага в главата ни се появяват дългите уроци и домашни, взискателните учители и строгите правила, които трябва да спазваме.

В първите години от нашето образование ходим с желание и интерес на училище. Тогава часовете са сравнително по-малко, минават по-бързо и интересно, но разбира се, пак се мръщим на домашните. С всяка следваща година училището ни става малко по малко неприятно. И интересното е, че колкото по-ясно разбираме ползата от него и осъзнаваме, че трябва да се отнасяме сериозно към ученето, толкова

по-непривлекателно става то. Предметите стават повече и по-трудни и понякога в желанието си да сме изрядни по всичко се получава точно обратният ефект.

Понякога в училище се изисква прекалено много. Понякога се натрупват тежки седмици с много контролни и изпитвания, които ни изморяват и отегчават. Отегчаващи за нас са и много предмети, които изучаваме в последните години.

Аз зная, че училището е изключително важно за нас, че преподава много уроци не само по предметите, но и за самия живот. Това ще проверим скоро, защото малко ни остава. В училище срещаме много и най-различни хора, учим се на постоянство, получаваме възпитание. За да се превърне обаче и в привлекателно място, трябва в него не само да учим и да се

Образованието - pro & kontra

Училище или учене? Важно ли е образованието?

Какво място е училището за мен?

Замислете се и дайте честен отговор пред себе си - училището желано и привлекателно място ли е за вас?! Без да имам каквато и да е свръхестествена дарба, смея да твърдя, че отговорът на по-голямата част от учениците в българското училище ще е твърдо НЕ! Причините са комплексни и не от вчера. Хората от моето обкръжение често казват: „Човек, писна ми от т`ва тъпо даскало!!!“ */Извинявам се за жаргона, но се опитвам да съм автентична/*. Това са мои съученици, мои познати и приятели, но това са и ва-

живота, предполагам, ще е полесно. Не говоря за това още във втори клас да сте решили, че ще станете лекар или адвокат! Казвам, че още тогава трябва да се научим на ред и дисциплина, на уважение, отзивчивост и работа в екип. Непрекъснато чувам как връстниците ми недоволстват от задачите по математика и физика, от урока по биология, от домашното по химия. Когато учителят поиска да види тяхната работа, оправданието им е, че това не им е интересно, че няма да им потрябва никъде в живота. Аз не смятам така. Да, със сигурност, отивайки да си купите хляб или кола, никой в магазина няма да ви попита колко е корен квадратен от 196 или от коя валентност е кислородът! Ама тези неща ние можем да си ги купим дори без изобщо да ходим на училище – стига да има с какво?! Излишно знание няма. Не се знае кога и как ще ни потрябва. В училище ние може да се подготвим за професията, към която сме се ориентирали, но съвместно с това може да се сдобием и с обща култура, която в 21 век трябва да притежава всеки уважаващ себе си човек! Не е приемливо някой с високо самочувствие и планове за кариера да има елементарни пропуски. Но точно такива обявяват училището за враг № 1 и това сега е на мода! Именно така нараства напрежението, избухват спорове и неразбирателства, стига се до агресия, а това не е нормална и приятна среда за образование. Още по-сложно става, когато срещнем различното си възпитание, социален произход, качества в една класна стая. Тенденция е, когато съученичката ти се обърне, зад гърба ѝ да обсъдиш с другите колко е грозна новата ѝ чанта, колко евтино изглеждат новите ѝ обувки или колко селски маниери има. Разлики в социалните слоеве винаги ще има и съответно това винаги ще разделя учениците на модерни и „яки“ срещу по-свити и скромни, с нетолкова големи възможности. Колкото и да казваме, че сме толерантни, не е така. В една поговорка се казва: „По дрехите посрещат, по ума изпращат“, но в училищна среда тя гласи: „Само с маркови дрехи посрещат добре“. Колкото умен и възпитан да е човекът отсреща, ако не е от „твоего тесто“, няма как да спечели уважението ти!

По въпроса, дали училището е предпочитано и привлекателно място, освен факторът ученици, част от които го възприемат за за-

губа на време, учителите също играят не по-малка роля! Те са тези, които трябва да променят обстановката, да спечелят и задържат вниманието на възпитаниците си! Но как да се случи това, как учениците да придобият респект към своите преподаватели?! Без да влагам каквато и да е пристрастност, честно ще споделя с вас, че и учителите имат „заслуга“ за състоянието на образованието в България. Не всички, разбира се! Има учители... и учители! Когато ученикът привикне с методиката на учителя си и прецени, че може да изкара добра оценка по лесния начин, то на следващото контролно спокойно ще препише от учебника, без да му се налага да учи 3 часа като глупака от съседния чин! Голяма част избират тази работеща система (където мине, разбира се), за да се окичат с хубави оценки. Е, при така създамата се обстановка как и най-добрите да имат амбиции, как да залягат над учебниците, когато съзнават, че другият, без да полага същите усилия, ще получи същата оценка. И това ви го казвам от личен опит! Ежедневно виждам тази несправедливост, защото за мен точната дума е несправедливост! Дори нагласата ми към училище да е положителна, в момента, в който усетя как успяват късметлиите и тарикатите, си казвам: „Донякъде ги разбирам, вече съм наясно защо правят така.“ Да си учител, е призвание, а не просто професия. Винаги е имало учители, които идват всеки ден, влизат в класната стая, седят зад бюрото, без да се чувстват длъжни да обучават! В такава обстановка се искат много сили, за да не се промениш, за да продължаваш да ходиш на училище, за да получаваш знания.

В крайна сметка нито учениците, нито учителите имат адекватно извинение. По рождение съм оптимист, но в случая ще бъда реалист – не виждам как ситуацията може да се промени към добро. Единственото, за което се сещам, е всеки да се обърне едновременно към себе си и към другите! Да си задава въпроси. Великите книги и писатели са останали точно защото задават въпроси, а не дават отговори. Ако и вие сте като мен, борете се за промяната! Тя няма как просто да се случи! Животът е една ежедневна битка, а помнете – всяка победа е сладка!

Кристина Младенова 11а

трудим, а и да се забавляваме. Това зависи от нас.

Всички нямат търпение да завършат, но други казват, че точно когато се случи, осъзнават колко хубаво нещо е училището. След завършването всеки иска да се завърне отново и да бъде ученик, защото това били едни от

най-хубавите му години. Повечето хора дори съжеляват, че не са ги изживели пълноценно, но човек осъзнава нещо чак когато го изгуби. Стана от объркано по-объркано. Казано накратко – лабиринт! Пътища много – кой да избереш? Едно е сигурно – изходът се вижда.

В училище живеем почти колкото в домовете си. Нека не му се мръщим толкова. И както когато се ядосаме на някого, решаваме да му отмъстим, да го направим и сега – да му върнем на училището, като се опитаме да вземем възможно най-много от него.

Велислава Кучева 11л

Домашното обучение - извън Закона за училищното образование

Предимства и недостатъци

Предполагам на всеки един от нас му е минавала мисълта за самостоятелно обучение въкщи или какво би било, ако имаме възможност да го направим. На мен определно ми звучи доста примамливо, но по-важното е защо това е незаконно? Поводът за размисъл естествено дойде от тиражираната наскоро новина, че не позволяват на един ученик, обучавал се самостоятелно, да се яви на олимпиада.

Няма спор, че домашното обучение не е за всекиго, но то определно има своите положителни страни. Доколкото знам, в проектозакона за училищното и предучилищното образование няма разпоредби, които да регламентират домашното образование. Това означава, че децата, които се обучават въкщи, няма да могат да узаконят подготовката си и ще имат трудности да продължат в средни или висши училища. Лично на мен това ми се струва абсурдно и веднага ще посоча как домашното обучение превъзхожда общинското училище, макар и да се смята, че там из-

граждаме своята гражданска позиция.

В общинските училища ние, учениците, сме натоварени с изключително много материал, който определено не вълнува всеки един от нас и често си задаваме въпроса “Кога и къде ще имам нужда от това?!”. Заобиколени сме от хора с различни характери и това често поражда и възпитава агресия и негативни емоции у нас. Няма как да се спогодим с 20 различно мислещи глави и да сме в добри отношения с всекиго от тях. Както е и невъзможно да ни харесва всеки материал, който се налага да изучаваме. Какво получаваме всъщност от училище освен различни цифри, изписани в бележника ни?

Родителите, които са осъзнали какви предимства за децата им ще има домашното образование, са взели нещата в свои ръце. То позволява голяма гъвкавост в програмата, а ученикът може да учи с темпото, с което се чувства най-удобно. Някои връстници се справят отлично и им трябва съвсем

малко време, а домашното образование им се отразява добре. Други, които се нуждаят от повече внимание и помощ, я получават по-лесно въкщи, а и не им се налага да се срамуват, че възприемат малко по-бавно от съучениците си и няма да им се подиграват за това. Най-успешно се справят онези, които построяват програмата около предметите, които са им страст. Тогава не само ще се адаптираме по-добре, но и ще постигнем успехи в ученето. Разбира се, никога не трябва да ограничаваме програмата само до онова, което ни интересува, но просто да наблегнем на него. За да защитя позицията си, ще цитирам тезата на Гаяне Минсян, която бе споделена във вестник “Дневник” от 80% от 353 читатели, която гласи: “Когато институционализацията е принудителна и безалтернативна, тя култивира не образование, а краен конформизъм. В системата, в която “правата” се обкръкват със “задължения”, а разнообразието на избора – с разнообразяване на правилата, човек няма как да бъде

Тийнсвят

Фейсбук контактите между учители и ученици – забранени в Германия

Учителите подлагали на риск професионалната дистанция, давайки на учениците достъп до снимки и персонална информация, смятат инициаторите на забраната от провинция Рейнланд-Пфалц. “Все повече е разпространена практиката в някои училища учители и ученици да обсъждат свързани с училището теми във Facebook, а ние не желаем това да се случва. Подобни разговори би трябвало да се случват през образователни платформи с повишена сигурност”, коментира пред АФП Волф-Юрген Карле, говорител на

германското Министерство на образованието. От Министерството на образованието в страната твърдят, че бизнес модела на Facebook за събиране на частни данни за комерсиални цели е несъвместим с образователната мисия на държавните училища. Мярката предстои да се въведе в още няколко провинции. В Саксония и Шлезвиг-Холщайн например също прилагат или обсъждат мерки за ограничаване на тези контакти. Вие какво мислите? Пишете ни на познатия адрес:

el_vestnik@abv.bg!

образован – той излиза единствено обработен”.

Разбира се, всичко има две страни. Единственият негатив, който успех да намеря относно домашното обучение, е това, че не по-малко важна за нас е възможността в училище да се срещнем с възгледи, които може и да не съвпадат напълно с възгледите на семейството ни. Това ни помага да изградим критично мислене, да не приемаме авторитети наготово, а да търсим убедителни доказателства за една или друга теза. Полезно е да знаем, че исти-

ната няма само едно лице, но в крайна сметка смятам, че това се научава в даден етап от живота ни, което отново ме навежда на мисълта, че домашното обучение притежава много повече предимства от училищното образование. Искам да прибавя и мнението на свой приятел, който се обучава в домашни условия – то е като моето.

Възможно е по-голямата част от вас да мислят различно. Аз чакам техните аргументи.

Ванина Трифонова 11а

СТАНЕТЕ КАТО ТЯХ

Отлично представяне на наши ученици в Коледното математическо състезание

Бяхме домакини 15 декември

Първокласниците: Първо място за Магдалена Вълчева, второ - за Никол Иванова и Светозар Нинев и трето – за Антон Георгиев, Божена Михайлова и Мария Вълкова.

Пенкова – на второ, Правда Панкова за трето място.

Шестокласниците: Анна Ованнисян и Павла Манова са на първо място, а Искрен Данчев е на второ.

Второкласниците: На първо място са Волен Анов, Мартин Михов, Пламен Колев и Радослав Христов, на второ - Христо Христов, а на трето - Георг Калчев и Кирил Танов.

Третокласниците: Ния Копчева е на първо място, Светослав Иванов – на второ, а на трето - Георги Димитров, Десислава Стефанова и Петър Кунчев.

Четвъртокласниците: Първото място е за Емилиян Симеонов, второто – за Павел Енев, а третото - за Александър Христов, Георг Петров и Мира Аврамова.

Петокласниците: Захари Маринов е на първо място, Габриела Гергова и Даяна

Седмокласниците: На първо място бе Кристина Горанова, на второ - Калина Лачева, а на трето - Марсел Иванов.

Осмокласниците: Мерилин Писина е на първо, а на второ - Анелия Миланова.

Деветокласниците: Яна Витанова е на първо място, а на второ - Даниел Лазаров и Десислава Цанкова.

Десетокласниците: Атанас Зарков е на първо място, Силвия Тачева – на второ, а Виктор Найденов - на трето.

Браво на малки и големи математици и още по-големи успехи с все по-сложните задачи – в училище и в живота!

ТВОРЧЕСКИ ПРИКЛЮЧЕНИЯ

Родопите – вечност, блян и приказка

Непосредствените впечатления от една екскурзия

Родопите! Какво представляват, къде се намират?

Най-обширната планина в страната ни. Много хора са усещали величието ѝ и аз съм една от тях. Тя е плетеница от хълмове и върхове, от долини и низини, от чар и изящество, от хиляди нюанси на зеленото, от чисти и бистри извори, от реки и езера... Наскоро посетихме тази уникална планина. С моите съученици и приятели бяхме там на екскурзия. Впуснахме се в голямо и интересно пътешествие из Южна България. Видяхме доста красиви места и много забележителности. Не бих искала да се спирам в подробности на чудните хотели и вкусната храна. С удоволствие обаче ще разкажа за красотата на Родопите. Лично

се уверих, че блясъкът не е само в предметите, изработени от злато и обсипани с кристали. Той може да се наблюдава и по повърхността на Смолянските езера. О, те са прекрасни – гладка повърхност, бистра вода, в която може човек да види собственото си отражение. Трудно мога да опиша чувствата, развихрили се като ураган в душата ми. Дъхът ми сякаш секна, сърцето ми ускори ритъма си, зениците ми се разшириха. Душата ми запя с ритъма на едва доловимия бриз, който си играеше с косите ми. Имах усещането, че в мен нещо коренно се промени и тази промяна ще е за цял живот.

Смолян, Златоград, Пампорово, Кърджали, Пловдив – чудесата на Южна България! Това са градовете, които ме впечатлиха с богатото си историческо минало и красивата си природа.

Посетихме Бачковския манастир. Помолех се за здраве и щастие на

всички хора. Като в унес гледах иконите, обстановката в манастира и усетих присъствието на Бог до себе си. Някакъв душевен мир и невероятно спокойствие изпълниха сърцето и душата ми.

Музеят в Кърджали, където една след друга се редуваха нашите национални носии, ме накара да се гордея отново, че съм българка, че съм родена и расна в България. Какво представляват Родопите? Къде се намират?

Нима не разбрахте? Е, аз вече знам! Родопите са трепет на сърцето. Родопите са вечност, блян и приказка! Родопите са България. Те са във всяко българско сърце.

Антония Богданова 8л

Приятел верен

За да имаш ти приятел верен, трябва ти човек, който да ти е доверен. Тайните си свои в себе си да не задържа, а да ги споделя и със теб да ги обсъжда.

За да имаш ти приятел верен, трябва ти човек, който да не е към тебе гневен. Вместо той да затамнява светлата пътека, да я извървява с теб полека-лека.

За да имаш ти приятел верен, трябва ти човек безценен. И ти за него да си без цена, за теб да би дал всичко на света.

Не знам за вас, но аз такъв човек си имам. Лека нощ му казвам и тогава чак заспивам. А през останалото време знам, че той ще е до мен, независимо от място, час или пък кой сме ден.

Симона Кирова 8л

ПРЕДСТОЯЩО

Ученик на годината 2014-а

Уважаеми ученици и преподаватели,

За трети пореден път редакционният екип на вестника и учениците от 11л клас ви предизвикват да участвате активно при избора на Ученик на годината и най-добрите в отделните категории.

Условия за участие

Първи етап - номиниране

Всеки клас ще получи от нас лист за номинации. В него всяка паралелка може да номинира по един ученик в категория, а ако нямате подходящ човек – оставяте празно място. Няма забрани за участвалите в миналогодишните номинации – те отново могат да заявят желание за победа. Предлаганите кандидати трябва да са записали прояви през настоящата 2013/2014 година. Всичко това трябва да бъде направено в срок, посочен върху листа за номинации.

Втори етап - гласуване

Всички, които искат да подкрепят своя фаворит, могат да го направят, като гласуват със специален талон и го пуснат в съответните кутии, които ще са две и ще се намират: на втория етаж, до книжарницата и на третия етаж до 409 стая. Бюлетините за гласуване ще се намират до кутиите, като там ще намерите и списък на вече номинираните, за ваше улеснение. Гласуването ще стане по следния регламент:

- всеки ученик и всеки учител има право на един глас за всяка категория;
- на бюлетината трябва да бъдат записани името и класът на гласувания (с цел предпазване от злоупотреба);
- номинираните НЕ могат да гласуват за себе си, но могат да посочат друг номиниран в същата категория;
- за всяка категория в бюлетината трябва да бъде посочен само по един претендент.

Бюлетини, които не отговарят на посочените условия, ще бъдат анулирани от работната комисия.

Трети етап

Тържествена церемония по връчване на наградите през месец май

На нея ще трябва само да присъствате и здраво да ръкопляскате. Освобождаваме ви от други задължения!

Внимание!!! Внимание!!! Внимание!!!

Знаете, че връчването на наградите се превръща в голям празник за всички, защото много ученици изявяват своя талант пред публиката. Ето защо очакваме всеки, който смята, че има какво да покаже, че притежава таланта да пее, танцува, имитира и какво ли още не, да съобщи незабавно за това в стая **320!** След като се убедим в уменията му, ще го включим в програмата.

Категориите за тази учебна година са:

Ученик на годината	Скандална личност
Музикална личност	Модна икона
Спортна личност	Мистър мускул
Най-добър в изкуството	Бягство от затвора
Енциклопедична личност	Забавна личност
Двойка на годината	Дон Жуан

Ако има нещо неясно относно номинациите, се обърнете към нас на имейл: el_vestnik@abv.bg

От организаторите

Литературен конкурс

СОУ „Иван Вазов” – гр. Плевен

Сдружение „Дружество на писателите” – гр. Плевен
обявяват

общоградски литературен конкурс „Таланти в действие”
Конкурсът е посветен на патронния празник на училището
и

Деня на славянската писменост и култура

Регламент:

1. Право на участие имат ученици от 1 до 12 клас.
2. Всеки участник може да представи до 3 творби, които да не са участвали в други конкурси и да не са публикувани до обявяване на резултатите от конкурса. Тема - свободна.
3. Конкурсните творби да са в обем до 3 печатни страници (формат А4) и да се представят в 3 екземпляра на адрес: гр. Плевен, ул. „Иван Вазов” № 46, за литературния конкурс „Таланти в действие”. Необходима информация – трите имена на автора, клас, училище, телефон за връзка.
4. Срок за представяне на творбите – **до 18 април 2014 год.**
5. Класирането ще се извърши в 3 възрастови групи:
 - **1 – 4 клас – стихотворение, разказ;**
 - **5 – 7 клас – стихотворение, разказ;**
 - **8 – 12 клас – стихотворение, разказ, есе.**
6. Жури ще оцени и класира творбите **до 30 април 2014 год.**
7. Класираните творби ще бъдат отличени с награди във всяка възрастова група.
8. Наградените творби ще бъдат публикувани в училищния вестник на СОУ „Иван Вазов” „В@з Буки Веди” и в сайта на училището.
9. Награждаването ще се извърши на празника на СОУ „Иван Вазов”.

За контакти и допълнителна информация: г-жа Цветелина Николова и г-жа Мариана Пенчева. За учениците от СОУ „Иван Вазов” – и съответните им преподаватели по български език и литература.

За духа и тялото

Предлагаме ви поредния материал от здравната рубрика, списвана от ученици в специализираните паралелки, бъдещи лекари и фармацевти. Под ръководството на своите преподаватели по биология и здравно образование те разсъждават за вас, нашите читатели, с грижа за духа и тялото, с надежда, че ще ви замислят и ще ви накарат да сте по-отговорни към здравето си.

Татуировките

Татуировката е трайна рисунка върху кожата. Размерът ѝ варира. Тя може да бъде просто точка, може да бъде и мащабна рисунка, разположена върху цялото тяло. Хората се татуират от древни времена по всякакви причини. В миналото - по религиозни, културни и социални, в днешно време - поради модно увлечение или като знак за групов идентичност.

История

Първите татуировки се появяват още през първобитнообщинния строй. В древността служат не само като украшение, а и като племенен знак. Хората са считали, че тя носи в себе си определена магическа сила. Възникването на първите татуировки е нормален процес от естествени наранявания на кожата по време на лов. Раните и одраскванията се сливат в причудливи рисунки. Те отличават носителя от съплеменниците му като храбър воин и добър ловец. Лицевите татуировки винаги са на първо място. Маорите от Нова Зеландия правят на лицата си татуировки, които наподобяват маски и се наричат “моко”. Те служат за постоянна бойна украса и разкриват доблестта и общественото положение на своя притежател. Же-

ните на древните японци татуират на лицата си своето семейно положение. По татуировката може да се определи омъжена ли е жената и колко деца има. Татуировките по телата на жените показват тяхната издръжливост и плодовитост. Има и случаи, в които татуировката служи като наказание. При арабите за най-надежден закрилящ талисман се смята татуировка с цитат от Корана.

Днес

нещата са далеч по-различни – за голяма част от младото поколение татуировките, пиърсингът, бодиартът са начин за себеизява, нетрадиционна форма на проява на личността.

Медицината с тревога предупреждава,

че при татуирането често се пренасят вируси на различни болести, най-често хепатит, и са възможни възпаления на кожата, които понякога довеждат до рак. Колкото красива, татуировката е и толкова опасна за здравето. Не забравяйте, че татуировките

са и вредни за здравето, когато се чудите дали да следвате модните тенденции и дали да подражавате на някои от любимите си звезди.

Татуировките малко или много нарушават цялостта на кожата, което „дава зелена светлина“ на бактерии и паразити да проникнат през нея. Съществува и опасност, при лоша хигиена в студиото за татуировки и недобра стерилизация на инструментите за татуиране, в кожата да бъдат внесени различни вируси, включително е възможно да се разболеете от СПИН. Ако след татуирането се появи сериозно възпаление, това е доказателство, че човекът, направил татуировката, не е работил хигиенично. Зачервяването и евентуалната

поява на малки мехурчета са нещо нормално и трябва да изчезнат до четири седмици, но когато подобни оплаквания продължават и след този период, това е сигурен знак за замърсяване по време на татуиране.

Татуировките могат да доведат до алергична реакция заради използваните химикали – хром, кобалт, парафениленодиамин. Вредата на татуировките за здравето зависи и от това, къде се намират и колко големи са.

Татуировките на гърба в областта на кръста например може да са опасни при необходимост от лумбална пункция (въвеждането на игла до гръбначния канал и взимане на проба от т.нар. вещество ликвор) поради възможността от вкарването на метални частици в гръбначния канал. А колкото по-голяма площ от тялото ви е покрита с татуировки, толкова по-голяма е вероятността да развие алергична реакция. Така че, ако все пак сте любители на татуировките и сте твърдо решени да си направите, най-разумно е тя да бъде дискретна.

Заради здравословните проблеми, които могат да причинят татуировките, през 1998 г. Медицинската комисия при Европейския парламент предложи хората с татуировки да нямат право да даряват кръв, година след като са се татуирали. Миналата

година пък германски учени доказаха, че една голяма част от маслата, които се използват за направата на татуировки, могат да предизвикат рак. Португалски учени пък твърдят, че дори и временните татуировки са вредни и могат да предизвикат алергична реакция. При направени изследвания те са установили, че от татуировките с черен цвят (заради парафениленодиамина) е най-вероятно да се получи екзема.

Помислете, преди да се татуирате, защото връщането назад не е по-малко рисково

Отстраняването на татуировките също крие рискове за здравето. Основно има три начина за премахване на татуировки – с хирургична намеса, при която обаче остава неприятен белег; козметична операция, наречена дермабразия, при която се отстранява само епидермисът, а третият начин е с лазер, при който не остават белези, но е възможно при разграждането на мастилото части от него да се абсорбират от кожата и да се появи възпаление. Така при някои хора чак след отстраняването на татуировката възникват здравословни проблеми.

Бетина Мукова 9з

СИП „Здравно образование

В следващия брой - Пиърсингът!

ПРИСТРАСТИЯ

Предизвикани от написаното в брой 16, където се питахме как да бъдем себе си и коментирахме някои аспекти на подменената действителност, ние продължаваме да разсъждаваме по темата. Ще се радваме, ако се включите и вие. Пишете на адрес: el_vestnik@abv.bg!

Моят Facebook профил

Регистрираш се в сайта, слагаш най-хубавата си снимка, избираш името си, а може би и атрактивен прякор и създаваш една нова идентичност. Но не своята. Изграждаш идеалния Аз. Рисуваш себе си точно такъв, какъвто искаш да изглеждаш в очите на останалите – интересен, различен, привлекателен, забавен, красив.

Създаваш една твоя нереална версия на самия теб, която представлява всичко, което искаш да си.

Всички снимки са внимателно подбрани от най-различни събития и места, за да покажат каква интригуваща личност си – партия, дискотеки, от двора на село, до най-люксовия спацентър. Слагаш добре обработена профилна снимка, която непременно трябва да показва колко си красив, може би с чаровната си усмивка, може би със свити устни, с прическа, с грим... След това попълваш информация за себе си. Тук също можеш да напишеш всичко. Можеш да си всякакъв – от бръснар до президент, да работиш, където пожелаеш – в банка, в магазин за обувки, в закусвалня, да живееш навсякъде по света... Сайтът ти дава възможност да представиш себе си точно такъв, какъвто се виждаш и какъвто искаш да бъдеш за другите. При-

влекателен, интересен, красив! Facebook предлага виртуални заместители на всички човешки, социални потребности. Само че там всичко е по-хубаво. Там си, какъвто искаш да бъдеш, но все пак си просто един профил. И като една толкова идеална личност, си по-самоуверен, когато „се сприятелияваш“, общуваш, споделяш интересите, чувствата и спомените си. А най-хубавото е, че всички правят същото. Всичките ти 1 000 приятели. И ти винаги знаеш кой с кого излиза, кого харесва, кого мрази и къде ходи. Facebook ти осигурява необходимото социално общуване, държи те в течение за всичко случващо се и най-вече ти дава самочувствие. Това е просто един друг свят, в който всички хора са атрактивни и красиви и споделят помежду си всичко, което ги вълнува.

И след като там е толкова идеално, защо ни е да напускаме?

Защото това разрушава истинския ни живот. Защото това, как ще изглеждаш във FB, става по-важно от това, какъв си в действителност. Защото отивайки някъде с приятели, вместо да се насладиш на изживяването и да се забавляваш, ти се снимаш за Facebook, за да видят всички колко ти е хубаво. Макар и всъщност да не е. Защото когато някой ти говори за

някого, е нужно да ти каже как се пише във Facebook, за да се сетиш. Има хора, на които, в резултат на това, че във FB използват прякор, истинските имена не се знаят. Защото когато се видиш с приятели, нямате какво да си кажете. Изгубил си способността си да общуваш нормално, да се изразяваш, дори да пишеш грамотно. А фактът, че от всичките си 1 000 приятели познаваш около 100, с 10 от които реално си близък, е доста притеснителен... Защото е някак смущаващо, че споделяш цялата си тази информация, за която и семейството ти не знае – от личните ти емоционални преживявания, ежедневието ти – събуждането, училището, тренировките, излизането с приятели, компанията, до обзавеждането у вас и плочките в банята, с някакви непознати, събрани от кол и въже. Защото... Огледай се. Където и да си – в училище, в кафе, дори по улицата, всеки е забил нос в Smart phone-а си.

Facebook общуването ни превръща в профили

Привлекателни, интересни, красиви. Ангажира времето и вниманието ни посредством собствената ни суета, жажда за внимание и любопитство. Но както и да е... За отзиви и препоръки можете да ми пишете лично съобщение:

FB: Vessela Marinisheva

Мило мое момче, учи наизуст!

Световноизвестният белегист, публицист и мислител Умберто Еко публикува в италианското списание *L'Espresso* писмо до своя внук. И тъй като то е съвсем по темата, която ни вълнува, ви представяме съвсем кратка извадка от него. Прочетете го в училищния сайт цялото – настояваме! Повярвайте на мъдростта и на опита, ако не вярвате на нас...

Искам да ти дам само един съвет, който може да ти бъде полезен на практика още сега, когато се занимаваш с айпада си. Няма да те съветвам да изоставиш това занимание от страх да не почна да изглеждам глупав старец. Самият аз също ползвам таблет...

Гледай момичетата в училище или на спортните площадки, защото те са по-хубави от телевизионните образи и някога ще ти подарят по-голяма радост, отколкото момичетата онлайн. Вярвай ми, защото имам повече опит (ако бях запал само сексуалните игри в компютъра, не би се родил татко ти, а и теб не би те имало).

Но не за това бих искал да говоря с

тебе, а за болестта, която поразява твоето и предишното поколение, което вече учи в университетите. Говоря за загубата на паметта. Истина е, че ако ти поискаш да узнаеш кой е Карл Велики, можеш да натиснеш копчето и веднага да научиш всичко това от интернет. Прави го, когато ти е необходимо, но щом го узнаеш, се постарай да го запомниш, за да не го търсиш повторно, когато тези знания ти потрябват пак, например в учи-

лище. При това съществува и историческа памет, която не е свързана с фактите от твоя живот или с това, което си прочел. Тя пази такива събития, които са се случили, преди да се родиш. Защо е така важно да знаеш за събитията от далечното минало? Защото често такива знания помагат да разберем хода на днешните събития и това помага да обогатим нашата памет...

Ще дойде ден, в който ще остарееш, но ще чувстваш, че си изживял хиляди животи, все едно си участвал в битката при Ватерло, присъствал си на убийството на Юлий Цезар, посетил си същото място, където Бертолд Шварц, смесвайки различни вещества в опит да получи злато, случайно изобретил барута и хвъркнал във въздуха (така му се и пада!).

А другите ти приятели, които не се опитват да обогатят паметта си, ще преживеят само един - собствения си живот, монотонен и лишен от емоции. Така че обогатявай паметта си и за утре да научиш наизуст La Vispa Teresa (детско стихотворение от Луиджи Сайлер, поет от Милано).

Умберто Еко

Предизвикваме ви!

Искаме да променим "главата" на вестника си – това е онази част от първа страница, където изписваме името „В@з Буки Веди“. Идеята ни е да направим буквите по-четивни, но да запазим стила им. Очакваме вашите предложения – нарисувани на хартия в пощенската кутия във фойето на първия етаж или в електронен вид на познатия адрес: el_vestnik@abv.bg. Развихрете своя талант и творете!

Йоанна Иванова 7а

Кой съм аз?

Като цяло смятам, че "Кой съм аз?" е това, което движи света и еволюцията. "Кой съм аз?" е въпросът, чийто отговор търсим през целия си съзнателен живот... (Но не винаги успяваме да го открием.) "Кой съм аз?" е това, което до известна степен ни прави хора. "Кой съм аз?" е безкрайният процес...

Затова и няма точно определена формула, по която да отговорим на този въпрос. Всичко е свързано с мнението, което самите ние имаме за себе си, с мнението, което другите имат за нас и с това, което всъщност искаме да бъдем.

Но знаеш ли?... Ти си си ти! Аз съм си аз! Необикновени сами по себе си, без това да означава, че сме по-добри от другите. Всеки притежава своята неподправеност, своята уникалност, яркост, своята необузданост. Всеки е различен и уникален. Всеки има своята си жажда и страст. Всеки притежава способности и енергия, които – пуснати на воля, могат да преобразяват, да вдъхновяват и да лекуват света.

Добри-лоши, бедни-богати, слаби-пълни, нормални или пък "луди", всички сме хора и от нас зависи как ще изживеем живота си. Но, изглежда, всеки си има собствена представа за това, какви да бъдем – майките и бащите ни, учителите, политиците, гаджетата, звездите, приятелите. Знаете ли, че според едно проучване около 60-70% от нас, тийнейджърите, казват, че са под натиск да угаждат на всички?! Ако се опитваме да угодим на другите, как поемаме отговорността към собствените си нужди? Как из-

общо разбираме какви са нуждите ни? Осъзнаваме ли, че така губим представата за себе си? Постепенно преставаме да ръководим живота си. Загубваме всичко, което някога сме изградили сами. Чакаме някой друг да ни спаси. Забравяме онова, което знаем. Правим всичко приемливо вместо истинско.

Азът е загадка, мистерия, която всеки, сам за себе си, може да разгадае.

Ето какво ще ни казват:

Не се вживявай толкова!

Страхливко/ка!

Следвай тълпата!

Спазвай законите!

Не се набивай на очи!

Не прави първата крачка, изчакай той/тя да те забележи!

Важно е как изглеждаш, не какво мислиш!

Стегни се!

Ти си слаб/а!

Ето какво ви казвам аз:

Винаги се съпротивлявай!

Търси!

Вярвай!

Цени се!

Обичай, колкото обичаш!

Плачи, колкото ти се плаче!

Не бързай... Движи се с твоята си скорост!

Казвай не, когато не искаш да направиш нещо!

Казвай да, ако вярваш в себе си, макар и другите да са против!

Стигни толкова далеч, че да спреш да се страхуваш, че няма да се върнеш!

Ти знаеш кой/коя си!

Ти знаеш истината, а това е най-важното!

Ралица Георгиева 11л

Разсъжденията на една осмокласничка

„Може би е добре да гледаш нещата в перспектива, но понякога единствената перспектива е просто да си там, където си, истински. Защото е нормално да имаш чувства. И да не се притесняваш от тях.“ Предизвикана от статия във вестника, разсъждавам от много време върху това, кои сме и защо се правим на други. Може би се срамуваме от истинското си аз или пък не искаме хората да ни опознаят такива, каквито сме просто защото се страхуваме, че ще има някой, който ще знае всичко за нас. Страхуваме се да не би този човек да ни съсипе при най-малкото спречкване и затова се крием зад фалшивите си усмивки, зад фалшивия смях. Обсъждаме другите и грешките им, но всъщност ние сме правили подобни или дори по-лоши, крием се зад фалшивите тела, които сами си изграждаме. Лопотата в случая е не толкова, че си създаваме този фалшив двойник, а това, че той ни завладява, превръща ни в други, в такива, каквито не искаме да сме. Преобръща целия ни живот. Бавно влиза под кожата ни и ние наистина ставаме фалшиви.

Замислете се колко от вас се представят за хората, които не са. Колко от вас зад нахаканото си държание крият голяма болка, която ги из-

мъчва и не знаят какво да правят с нея. Започват да пият, пушат, затварят се. Може би това е някакъв механизъм, който ни помага да поправим болките, но на каква цена?! Правим се на интересни в училище и сред приятели, но извън този кръг сме нещастни.

Аз не съм особено голяма, но вече мога да кажа, че съм възрастна. Говорих с една приятелка, по-голяма от мен, и тя ме попита: „Щом мислиш, че си голяма, кажи ми какво е да си голям“. Тогави не знаех отговора, но много време мислих и разбрах. Да си възрастен, значи да можеш да поемаш отговорност. За всичко. Да си възрастен, не значи да се държиш като господар на всички и да диктуваш, а значи да бъдеш себе си с всички. Да имаш смелостта да покажеш кой си. Наскоро прочетох книгата на Стивън Чбоски „Предимствата да бъдеш аутсайдер“. Там открих една важна за мен мисъл: „Може би е добре да гледаш нещата в перспектива, но понякога единствената перспектива е просто да си там, където си, истински. Защото е нормално да имаш чувства. И да не се притесняваш от тях.“ Аз ще добавя - и да не се криеш, а да показваш ежедневно какъв всъщност си.

Габриела Гагова 8б

ЗАБАВНО ☺

Звезден прах

Виктория Бекъм била аутсайдер в училище. Тя споделя, че била по-гълната напълно от идеята за добра кариера и често не обръщала огромно внимание на външния си вид. „Готините“ често ѝ се подигравали.

Моден сайт дава под наем реплики на рокли на Кейт Мидълтън. Любителките ще могат да си позволят да изглеждат като принцесата на символични цени (от 40 до 90 паунда).

Новият албум на Шакира ще бъде озаглавен... *Shakira*. Очаква се албумът да излезе около 25 март.

Кийра Найтли иска да се снима в комедии. Актрисата признава, че се уморила от тъжните развръзки на филмите, в които участва.

Гуен Стефани е бременна за трети път. Засега тя има две момчета – Кингстън и Зума. Очаква се бебето да е момче, но кога – не е съобщено.

Майката на Чарлиъз Терон не одобрява връзката на дъщеря си с Шон Пен. Феновете бяха очаровани от новината, че те са заедно, но не и Герда Терон. Тя мисли, че Шон е разбивач на сърца и съсвем скоро щял да я нарани.

Еди Мърфи продава свой имот за 12 млн. долара. Имението се разполага на площ от 2,5 декара. Къщата разполага с 10 спални, кино салон, фитнес зала, сауна, огромна кухня и 4 бара. В градината има огромен басейн, декоративен водопад, баскетболно игрище и тенис корт.

Моника Маринова 11л

Знаете ли, че...

Крис Браун

Роден е на 5 май 1989г.

Като малък е живял в Тапаханок, Вирджиния.

Истинското му име е Кристофър Морис Браун.

Родителите му се казват Клинтън Браун и Джойс Холкинс.

Има сестра на име Лайтръл Бънди.

Крис е певец, актьор, танцьор и текстописец.

Любимата му марка дрехи е Bathing Ape.

Приятелите му често го наричат Chris Breezy.

Той има множество татуси. Крис казва, че всеки има особено значение за него.

Като малък сам се учи да танцува, гледайки клипове на Майкъл Джексън.

Започва кариерата си, когато е на 16 години.

Като малък мечтаел за кариера на баскетболист.

Моника Маринова 11л

Смях от класните стаи

По математика:
Сложи този телевизор под чина!!!
/таблет/

По биология:
Корените изсмукват кръв от почвата...

- Господине, моят телефон има светкавица!
- Моят пък има гръмотевица!

- Затвори вратата от външната страна, като не пипаш бравата с ръка!

В междучасието между чистачка и момиче:

- Извинете. Намирали ли сте учебник по математика за 8 клас в петък?

- Ааа, по изобразително ли? Да.

По английски:
Госпожо, до колко работи лавката за кадастрон?

Записа: името не се чете

Хороскоп

Овен – Мина първият срок неусетно, така че стягай се за втората битка!

Телец – Любов?! Отивай на купона!

Близнаци – Отпусни се, няма за какво да се тревожиш.

Рак – Ще имаш много късмет. Използвай го!

Лъв – Не се занимавай с училище, защото ще ти донесе неприятности...

Дева – Излязоха хубави филми. Отиди на кино със стар приятел!

Везни – Пълен/на си с енергия! Действай!

Скорпион – Заеми се малко с историята, че нещо започва да ти куца...

Стрелец – Ще имаш много здраве и забавни моменти!

Козирог – Сам/а си? О, не за дълго. Излез, може да ти излезе късметът!

Водолей – Любов, любов, любов, любов!

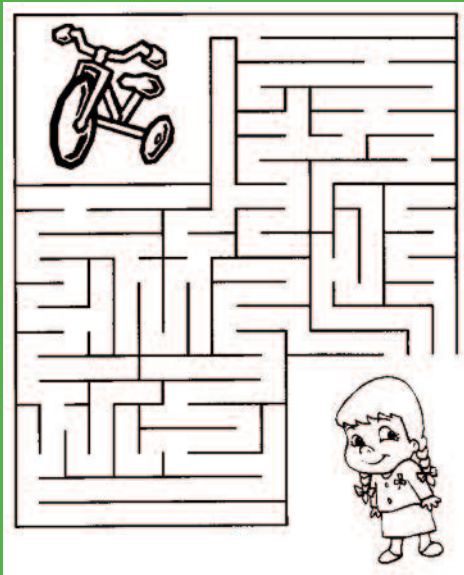
Риби – Скука около теб? Невъзможно. Ти си душата на компанията!

Преслава Кръстева VIIIБ

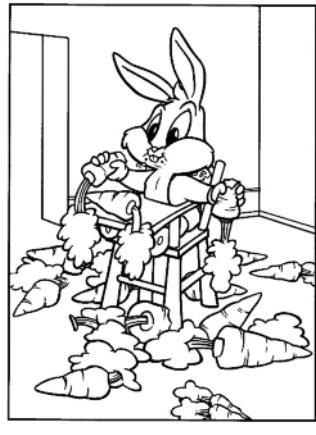
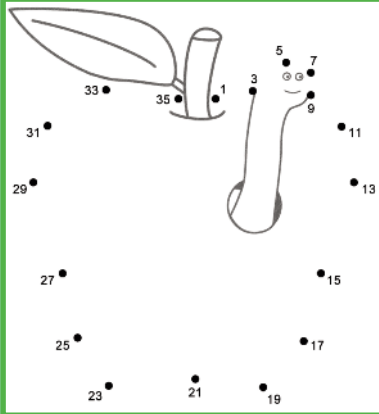
За вас, малчугани

Открийте седемте разлики!

Помогнете на Вики ...

Свържете точките

Лесно

3			7	8		2		
			7	5		6	9	3
6	1	2		9	4	7	5	
7	8	9		5	3	6	4	
5		4	2		8	1		9
	6	1	9	4		3	8	5
	7	3	8	1		4	2	6
	2	8	6		9	5		
		6		3	2			7

Трудно

	2				3		6
	7			4		5	
		8			1		
				1	7		8
		5			7	1	2
9				5	2		
3	5			2			
		2					1
	9		1				

СУДОКО

Забавка за малки и големи - убива скуката в час.

Искам да споделя един филм...

Пърл Харбър

Филмът е от 2001 година, но трябва да се гледа. Една любовна история на фона на живота и любовта на едно поколение, трагично пометено от най-мощния сблъсък, видян през призмата на съвременния човек – Втората световна война. Събитията от филма дават вълнуваща представа какво точно преживяват съвременниците на войната.

Преслава Йорданова 11л

Не е ясно кой е по-замръзен - рибата или авторът на съобщението!

З А Б А В Н О ☺

Денят 14 февруари

Доколко наш и доколко празник, доколко Ден на любовта и доколко на виното, оставяме на всеки сам да прецени. И тъй като ние се вълнуваме повече от любовта, отколкото от лозарството и виното, отбелязваме Св. Валентин. Пък и нали се глобализираме и всички празници са общи?!

За любовта

На 14 февруари е изпълнена смъртната присъда на свещеника Валентин, наказан така жестоко заради желанието си да венчава влюбените въпреки забраната на императора. Заради саможертвата си той е обявен за светец, а на този ден влюбените и до днес си разменят различни знаци на своята любов.

Основна тема на този празник е любовта! Тя е най-красивото и истинско чувство на Земята, винаги

различно и непредсказуемо. Любовта ни кара да се чувстваме щастливи и обичани, осмисля живота ни; дава ни сили да продължаваме напред, да забравим болка и страдание, да погледнем със светъл поглед към бъдещето. Любовта ни дарява надежда и ни кара да се чувстваме специални за някого, който ни обича истински и би дал всичко за нас. Любовта не трябва да се крие, а да се показва с дела и думи. Тя е стихия, ураган, нестихваща сила, прекрасно чувство, което не можем да разберем, преди да го почувстваме. Истинската любов е онази

фантастичната, неясната, чистата любов, която разтреперва цялото ни същество, която живее в мислите ни и изпълва душата ни със светлина; тя е нежност, близост, подкрепа и надежда. Това е чувството да си жив и светът ти да е толкова прекрасен! Започваш да усещаш лекия полъх на вятъра в косите си, аромата на пролетните цветя навсякъде около теб, сладките песни на птиците, реещи се в небето, галювните ласки на слънчевите лъчи по лицето ти, бурните вълни в необятното синьо море, за-

Свети Валентин е само един от всички 365 дни в календара, в който вярвам и се надявам, че всеки ще намери повод да каже на себе си и на другия "Обичам те!"

Люблена Иванова 9з

Малък любовен коментар

Как изглежда Купидон и виждали ли сте го?

Как да си намерим гадже?

Докато правехме анкетата с малчуганите, за пореден път се забавлявахме, и то много. Оказа се, че в днешно време дори и най-малките са наясно как стават нещата между момчетата и момичетата. Въпреки че сме по-големи, момчетата се проявиха като истински ухажори. Получихме такива комплименти, каквито никога не бяхме чували, като например: „Много хубава глава имаш!“. Освен това протягаха ръце да ни прегръщат много смело и без никакви задръжки, а накрая вместо ние да задаваме въпросите, подхванаха те: "А вие защо ме питате как да си намерите гаджета, нямате ли си, като сте такива хубави?"

Топ 10 песни за 2013

Нашата класация, с която вие можете да се съгласите или да оспорите

10. Bruno Mars – When I Was Your Man

Балада за мъж с разбито сърце, който изпуснал любимата си, Бруно Марс я изпълнява с изключителна емоционалност.

9. Miley Cyrus – Wrecking Ball

С текст и музика на много високо ниво, този сингъл на Майли за развалянето на една връзка определено си заслужава да го чуете.

8. Katy Perry – Roar

С този паур-поп хит Кейти Пери ни демонстрира, че още я бива в правенето на музика.

7. Rihanna – Diamonds

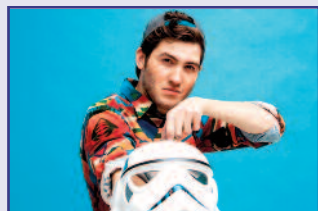
Отново песен за разпадащи се връзки, Рияна успява силно да ни впечатли с този хит.

6. P!nk ft. Nate Ruess – Just Give Me A Reason

Поп балада, за (да, познахте) разпадаща се връзка, изпята от Пинк и Нейт по един уникален начин.

5. Baaauer – Harlem Shake

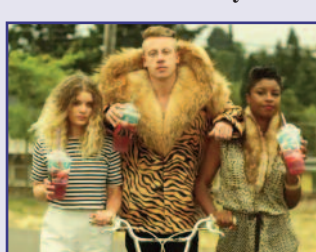
Прочутите аматьорски клипове „Харлем Шейк“, включващи тази песен, й помагат да се изстреля до небесата и да стане един от най-големите хитове на 2013.

4. Macklemore & Ryan Lewis – Can't Hold Us

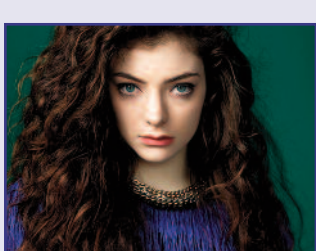
С невероятно ритмичните си бийтове и припев, Can't Hold Us ти се набива в главата и те кара да я слушаш отново и отново.

3. Macklemore & Ryan Lewis – Thrift Shop

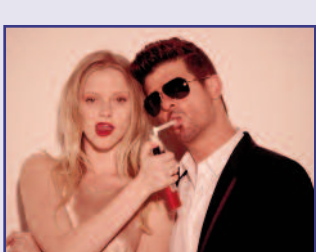
Какъв би бил този лист без този огромен с главно „О“ хит. Thrift Shop е песен за магазините за втора употреба и против идеята за излишното харчене на пари за дрехи.

2. Lorde – Royals

17-годишната певица разтърси музикалния свят с този изненадващо добре написан и изпят сингъл.

1. Robin Thicke ft. T.I. – Blurred Lines

Безспорният номер 1 хит на 2013 е Blurred Lines. Въпреки пораждания критики текст, песента силно ни впечатлява със своята ритмична мелодия и пеенето на Робин и Ти Ай.

Боян Кънчев 8б

Отговори на судокото

7	6	8	2	8	7	9	6	1
6	1	9	6	4	9	8	2	7
9	2	7	9	1	8	6	1	6
8	8	6	2	7	6	1	9	2
6	4	1	8	9	2	7	6	5
2	7	9	6	5	1	6	8	7
8	9	2	7	6	5	2	1	9
1	6	9	2	5	2	7	8	7
7	9	2	1	8	7	5	6	6

2	7	8	9	6	1	7	6	9
1	6	9	6	9	7	2	8	2
7	6	9	8	2	2	1	9	6
6	9	7	2	9	8	2	1	6
2	1	2	9	7	6	9	6	8
9	8	6	2	1	6	9	7	2
6	7	1	6	2	2	8	9	9
8	9	2	7	6	9	6	2	1
9	2	6	1	8	9	6	2	7

1. Малко дебело бебене с крила, виждала съм го на картинка.
2. Не съм имала гадже, не знам.

1. Дебело бебе, има стрели, които пуска с лък.
2. Можем да си намерим гадже, като играем на шише.

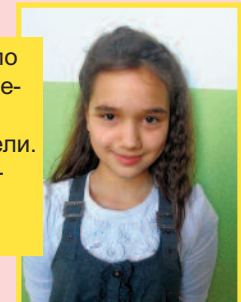
1. Бебе.
2. Като гледаш момчето в очите и му намигаш.

1. Дебело човече със стрели.
2. Намираш си момиче, целуваш я и е твоя.

1. Дебело бебе в пелерина, със стрели.
2. С чувство за хумор.

1. Човече с червени гащички и лък.
2. Харесваш си момиче, взимаш я с кола и я водиш на среща. Трябва да похарчиш 100 лева и е завинаги твоя.

Вилия и Преслава 11л

Най-добрите ленти ни очакват

Кой ще спечели тазгодишните „Оскари“?

На 2 март тази година ще се проведат 86-ите награди „Оскар“. Церемонията ще бъде предавана пряко и по българския ефир. Всички желаещи могат да наблюдават връчването на най-престижните статуетки в света на киното по БТВ Синема – не пропускайте! Няма как да ви изброим всички номинирани, но ще коментирам моите и световните очаквания в отделните категории за най-добър филм и режисьор, най-добър актьор и актриса, най-оригинален сценарий, най-добра поддържаща роля, най-добра анимация, песен, чуждозичен филм, както и още по-специфичните - грим и прическа, визуални ефекти, смесване на звука, кинематография, най-добър документален филм, облекло и други.

С най-много номинации (по десет) са филмите „Гравитация“ и „Американска схема“, с девет ги следва „12 години в робство“. Според филмовите критици с най-големи шансове за най-добър филм е „12 години в робство“, тъй като именно тази продукция спечели „Златен глобус“ за най-добър филм на 2014 година. За чел-

ната позиция на драмата би допринесла и цялостната тема, която се базира на действителна история. За вероятен победител в категорията „Най-добър актьор“ се спрягат Леонардо ди Каприо или Матю Макконахи, като специалистите не изключват възможността статуетката да отнесе Брус Дърн. Любопитното тук е, че Лео ди Каприо не е носител на „Оскар“ в своята кариера, а с ролята си на Джордан Белфорт във „Вълкът от Уолстрийт“ най-после може да постигне това. Лично аз му стискам палци. Фаворитките за най-добра актриса са Мерил Стрийп, Кейт Бланшет и Джуди Денч. Коя да избереш?! Очаква се „Гравитация“ да получи голям брой отличия поради многото специални технически и визуални ефекти. Почти сигурният победител в категорията за най-добра анимация е „Замръзналото кралство“. Церемонията ще оглави телевизионната водеща Елън де Джнерис, подобно на изданието на Оскарите от 2007 година. Не пропускайте!

Кристина Младенова 11а

Топ 10 Е-вестник

Най-четените статии, написани от екипа на вестника

Специално място отделяме в сайта на Е-вестник, където ви показваме най-важните неща, публикувани в различните броеве на училищния вестник „В@з Буки Веди“.

1. „Мадлен Алгафари: Задавайте си въпроси и имайте смелостта да изразявате мнението си“

Интервюто е прочетено над 2 940 пъти и е оценено с рейтинг 5 от 5. Интересно и полезно четиво и ако не сте го забелязали, не е късно да се поправите. То разсъждава върху свободата и несвободата, върху взаимоотношенията ни с родители и учители, самооценката ни, коментира и първите любовни трепети. Авторът е Весела Маринишева. Интервюто е публикувано в брой 9 на училищния вестник и в рубриката „На прицел“ в електронния вариант.

2. „На добър път, скъпи абитуриенти!“
Поздравителни думи, с които класните ръководители и директорът на училището изпратиха Випуск 2011, а и зрелостниците отпратиха към своите преподаватели. Към тях досега са проявили интерес 1860 читатели. Ако искате да ги видите отново и да прочетете какво са мислели преди три години, отворете брой 4 или влезте в „Акценти“.

3. „Това, което правя, ми доставя удоволствие.“

Интервю с г-н Митев – директор на училището. Прочетено е 1 748 пъти и оценено с рейтинг 5 от 5. Това е срещата ни с директора на училището, по време на която зададохме много лични въпроси и получихме откровени отговори. Автори са Весела Маринишева и Памела Дилова. Може да прочетете разговора ни в брой 1 или в рубриката „На прицел“ в електронната версия на вестника.

4. „Ще плуваме ли скоро в басейна?“

Голям интерес регистрира и това интервю с г-н Митев, в което авторът – Боян Кънчев, воден от своя интерес към плувните спортове, научава за вас актуалните тогава подробности около строящия се в двора ни басейн. 1445 читатели са прочели текста, а рейтингът е отново 5 от 5. Може да се намери в брой 12 или в „Акценти“ в училищния сайт.

5. „Резултати от конкурса за име на вестник“

Тази статия е публикувана отдавна, но не престава да буди интерес. Прочетена е над 1255 пъти и е с най-високият рейтинг

отново. Ако желаете, може да я прочетете в брой 1 или в „Акценти“. Рейтинг - 5 от 5.

6. „Слово за първия учебен ден“

Оказва се, че мъдрите думи на Ерих Кестнер не са толкова познати, колкото си мислехме и продължават да бъдат четени с интерес. Досега – 1 115 пъти. Четете ги преди всеки първи учебен ден! Публикувани са в 6 брой и в „Акценти“. Отново е с рейтинг 5 от 5.

7. „Човек е създаден, за да остави нещо след себе си“

Интервю с проф. Горчев, с когото разговаряха Венеция Вълчева и Николета Цанкова. Четивото не е изгубило своята актуалност и непременно го прочетете, ако не сте го забелязали досега. Намира се в брой 5 и в „На прицел“ в училищния сайт. Интервюто е посетено от близо 1 100 читатели и е с рейтинг 5 от 5.

8. „Животът е като карането на колело: трябва да се движим напред, за да не загубим равновесие“

Този есеистичен текст е в категорията „Творчески приключения“ и съответно брой 6. Написан е от Шенай Шуберт. Разсъжденията й са прочетени 893 пъти, а рейтингът - 5 от 5.

9. „Журналистиката е трупан опит и шанс да попаднеш в добри ръце, когато започваш“

Интервю с Анна Цолова, която е приятел на вестника ни. Прочетено е 773 пъти и е с най-високия рейтинг. В него може да прочетете повече за журналистиката, за прохождането в професията, за училището ни, в което и тя е учила. Въпросите към нея са зададени от целия редакционен екип. Публикувано е в брой 7 и в категорията „На прицел“.

10. „Малко хора обичат работата си, Асен Блатечки е един от тях“

Кратък разговор с актьора по време на едно негово гостуване в Плевен. Лични впечатления споделя Кремена Мишел. 682 пъти е отворяно в училищния сайт. Публикувано е в брой 2 и в „Акценти“.

От електронните варианти на вестника с най-много сваляния е брой 9.

Симона Кирова 8л

Редакционен екип

Весела Маринишева, Моника Маринова, Мерилин Писина, Ралица Георгиева, Преслава Кръстева, Велислава Кучева, Вилия Георгиева, Преслава Йорданова, Лиана Христова, Боян Кънчев, Ванина Трифонова, Габриела Гагова
Предпечат – Йончо Йончев
Консултант – Радинка Иванова
гр. Плевен ул. "Иван Вазов" №46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu
Броят е редакционно приключен на 20.02.2014г.

На този адрес може да намерите актуална полезна информация за нашето училище, както и богат фото- и видеоархив, който може да се ползва от настоящи, бивши и бъдещи ученици и родители. Сайтът съществува в този вид от 2010 година. Като истински журналисти се поинтересувахме от рейтинга на написаното, което може да стане база за интересни разсъждения и изводи. Представяме ви нашата извадка, а коментара нека всеки направи за себе си. Ако решите, може да го споделите с нас на адрес: el_vestnik@abv.bg, а пък ние ще го покажем на всички.

Топ 10 - ВИДЕОАРХИВ

1. „Гледна точка“ в телевизия „Плевен Спринт“ – 12.12.2011г.

Видеото се намира в папката „Медийни изяви“ и е посетено цели 9 412 пъти – фаворит не само за категорията, но и за сайта. В него г-жа Р. Иванова, Весела Маринишева и Александра Стоянова разказват как се е родила идеята за издаването на този ученически вестник и представят поредния брой.

2. „Гледна точка“ - 07.03.2011г.

Отново в папката „Медийни изяви“ може да видите г-жа Г. Димитрова и две нейни ученички, които представят своя благотворителна инициатива. Видеото е посетено 6 795 пъти.

3. „Абитуриентски бал - Випуск 2012“

Видеото се намира в папката „Бал“, посетено е над 905 пъти.

4. „Гледна точка – Зетра ТВ – 18.03.2013г.“

Интервюто е с г-н Митев и е в папката „Медийни изяви“. Посетено от около 905 души.

5. „Гледна точка – Зетра ТВ – 12.11.2012г.“

Интервю с директора на училището, намира се в папката с медийни изяви и е посетено 750 пъти.

6. „Майски празници – проект“

Видеото се намира в папката „Проекти“. Посетено 684 пъти и разказва за инициативите по последния международен проект „Повече дървета? Да, моля!“

7. „100 години СОУ „Иван Вазов“ - гр. Плевен“

Документален филм, пресъздаващ историята на учебното заведение. Намира се в папката „Празници“ и е посетено 618 пъти.

8. „Фолклорно тържество – подготвителна група“

Видеото на най-малките е посетено 607 пъти.

9. „Випуск 1993 – последен учебен ден“ – 584 посещения, папка „Изпращане“

10. „Празник на буквите в 1д клас“ – 2013.04.19.

Посещенията са 580, а папката – „Празници“

Симона Кирова 8л

Най-популярните СНИМКИ

Проучването ни на фотоархива показва, че с най-много гледания е албумът „Абитуриентски балове“. Най-разглеждани в него са снимките на випуск 2012 (1), а най-популярна е фотография от завършването на Випуск 2010 (2).

Елица Димитрова 10а

Топ 5 НОВИНИ

1. „Слово по повод изпращането на випуск 2012г.“. Автор е тогавашната дванадесетокласничка Кристияна Янкова. Статията е видяна рекордните 2 250 пъти.

2. „Нов сайт популяризира детското творчество“. Той е изготвен от ученици от VIIг, д и е клас през тогавашната 2010г. под ръководството на г-жа Галина Цекова. За голямо съжаление сайтът вече не се поддържа.

3. Третата позиция съобщава за издаването на първия брой на училищния ни вестник „В@з Буки Веди“. Прочетете отново!

4. Засаждането на храстче от сегашните осмекласници Георги Милев и Венислав Ангелов е наистина голям жест на благодарност от тяхна страна. Благодарим им и ние! Но пък чак такъв интерес!?

5. „Най-добрите в математически турнир“.

От статията може да разберете кои дванадесет ученици са наградени в математическото състезание, посветено на 150 години от основаването на ОУ „Васил Левски“ – Плевен и проведено през 2011г.

Елица Димитрова 10а

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен
Предпечат: FFDprepress.com
Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com

Тираж: 1000